

Vesmír ti chce pomôcť

VESMÍR TI CHCE POMŮČ

1. *Úsvit nádeje*

V hĺbinách tmy, kde svetlo nehľadáme,
čarovné znamenie sa vynára z diaľky.
V srdci panuje chlad, beznádej vládne,
v tej hĺbokej temnote sa snažíme mať oči otvorené.
Lenže, tým, čo vidíme a na čo myslíme,
len viac toho voláme a len hĺbšie a hĺbšie padáme.
Oči otvárame, no nič nevidíme,
myseľ pomaly vstáva, no nádej znova mizne.
A keď už nečakáš, v diaľke jemný lúč svetla sa zjaví,
a hoci ešte v tme, už vieme, že sa niečo vnútri mení.
Kroky váhavé, sledujeme ten lúč ako jediné svetlo v jaskyni.
Teplota stúpa, tma sa zvolna láme,
žeby prichádzalo to, o čo sme tak dlho prosili?
Zrníčko nádeje, tentokrát už vážne,
sme len zápalkou zapálili. Úsvit nádeje, svetlo v tme snažím sa
opísať slovami,
tak veľmi chcem to mať.
Pocit, že všetko môže byť inak, ma nenechá spávať.
Možno, ak si to dovoľím byť deluzionista,
budem môcť ráno vstávať.
Možno úsvit je znamenie, ak teraz nevidím žiadne iné.
Cesta na začiatku, tie pocity sú mrazivé.
No nádej ťa povedie, krok po kroku,
prvý krok k zmene.

VESMÍR TI CHCE POMŮČ

2. *Hviezdny prach*

V tichu noci, kde svet spí, hviezdny prach k nám ticho hovorí. Každý záblesk, každý okamih minulosti formuje nás, tvaruje našu dušu prítomnosti.

Všetko, čo sa nám stalo, všetko, čo sme zažili, je ako prach hviezd, čo nás postupne vytvoril.

Netreba ľutovať, netreba sa báť, každý zážitok nás posúva vpred.

Je jasné, že keď sa to deje, nechápeš to hneď.

Vyformovaný bolesťou, tvarovaný radosťou sme silnejší, múdrejší, plní nádeje.

Ver, že všetko je tak, ako má byť, všetko dobré je.

Ako hviezdny prach, z ktorého ľudia vzniknú, rastieme, rozvíjame sa, smerujeme k svetlu.

Nájdeme silu v každom páde, nádej v každom tichom ráne.

Čím viac čelíme, tým viac rastieme, ako hviezdy, sa znovu rozžiaria.

Hviezdny prach je náš učiteľ, každý moment je dar.

Pozorovateľ, nechaj minulosť, nech nás formuje, aby sme sa stali tým, kým máme byť.